

stuppeus, a, um. adi. ETYM stuppā. [FREQ minima 13^{indicia} 0,78^{/d.c.m.} 37-29 VERG]
uocabulum scriptis litterariis narrando, argumentando, exponendo aptum, et uersu et pro-
sa, usibus doctis et mediis; inde a saec. I aec. apparet usque ad Antiquitatis finem.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	5	0,7
	exponens	2	0,68
	narratiua	6	1,1
DIACHRONICA	I aec.	3	1,1
	I-II ec.	5	1,3
	III-V ec.	5	0,53
DIAPHASICA	docta	7	3,4
	media	6	0,43
DIASTRATICA	litteraria	13	0,95
MODUS	prosa	5	0,34
	uersu	8	4,1

¶ *linaceus vel canabaceus, aut ex iis factus* • *propio del lino o cáñamo, o hecho con ellos*
[DOM ad funes faciendos uinculum; materia inflammabilis ignis] 29-19 VERG Aen 2.236.
stuppea uincula collo intendunt. 2-8 Ov Met 14.547. alma parens unius uiribus usa,
stuppea praeurpuit Phrygiae retinacula puppis. 125 APUL Apo 4.12. horrore implexus
atque impeditus, stuppeo tomento adsimilis. 405 PRUD Perist 10.864. prunas mani-
plis confouere stuppeis et semen ignis inter undas quaerere. 📖 GLOSS 4.465.11.
stupea uincula funes.